

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 164. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849788948672/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

Min inderlig elskede søster!

Tilgiv mig, at jeg ikke igår kunne svare dig, men så pludselig udreven af min himmel på jorden, måtte jeg, før jeg kunne fatte mig, ofre min kærlighed og livets bedste glæder den sidste skyld, en rig strøm af tårer. Tak for dit brev, jeg har læst det mangfoldige gange og hvergang opdaget mere og mere af den kærlighed, som jeg så længe har savnet. O! tag ikke dette for nogen bebrejdelse, nej! Du skal ikke bede mig forgæves om tilgivelse; den har du, ja ved Gud du har den. Du kan jo ikke gøre for, at skaberen valgte dig til det redskab, som skulle støde dolken i et ædelt hjerte. O! Gud tilgiv mad. Wexschall, som vi tilgave hende, ikke sandt, min søsterlige veninde! Fred med alle mennesker som, med os selv!!!

Tak at du ikke forsmår de små beviser på min kærlighed, som jeg har skænket dig; jeg må vel også beholde din ring og de øvrige minder om dig? ikke sandt, jeg må! Tak! tusind tak! for din sidste lille gave. Den skal hvile ved din broders tro hjerte, den lok, o, den kære lok skal stedse føle dets slag, som slår så varmt for dig. [(Han havde oftere bedt om en lok af mit hår uden at have erholdt den; nu, til afsked havde jeg sendt ham en.)] Modtag også du min sidste gave venlig og yd den en plads, som du finder værdig for den. [(En hårfok af hans hår.)]

Jeg har fået moders tilgivelse til dig, hvis det kan bringe dig nogen trøst. – Tak for dine bønner til Gud for min rolighed, jeg beder selv til ham for mig og dig; o, han er mægtig i de svage. Jeg er temmelig rolig, men mine tanker er så forvirrede, at jeg ikke kan fatte nogen bestemmelse for fremtiden. Vær forvisset om, at jeg ingen skridt skal gøre uden at underrette dig derom, og rådføre mig med dig; du vil vist som en kærlig søster være mig behjælpelig.

Gud velsigne dig! Han byde sine gode engle at værne om din fremtids bane! O! hvor din lykke skal glæde mig. – Lad mig stundom høre fra dig! Glem mig ikke; du mindes evig med inderlig kærlighed af

Din trofaste broder

H v i d.